

Като жива вода

Тази беседа е за новата година, която ви поздравява по особен начин. Ако ви поздравява по стария начин, тя е стара година. Сега аз не искам да бъдете много меки, но не искам да бъдете много корави; не искам да бъдете много бедни, но не искам да бъдете и много богати. Искам да бъдете богати в пълния смисъл на думата, да носите товара си, без да се уморявате; искам да бъдете учени, без да се възгордявате; искам сърцата ви да бъдат пълни с Любов, без да се разкашкват. Искам сърцата ви да бъдат чисти, пълни с бистра вода, да поливате градините си, да превърнете Земята в Рай. Бог е Любов, няма защо да се страхувате. Бог ще бъде на единия край на вашия живот, а вие - на другия. Бог е създател на всичко! Ние да бъдем ценители на това, което Той е създал. Да бъдем ценители на Лю-

бовта. И тогава, които иска да стане поет, да пише поезия, да постигне желанието си. Не съм против вашето желание, но стани такъв поет, до когото никой да не смее да се докосне, да чули главата му. Бъдете и богати, но богатството да не ви причинява нещастия. Бъдете любезни, но да радвате хората с любовта си. Като любите, отворете всички врати на затворите, да пуснете затворниците на свобода. Всички въглени на мина-

лото трябва да се превърнат на диаманти.

Лесно се говори, мъчно се изпълнява. Така е, и аз съм правил опити, знаей, че мъчно се превръщат недостатъците в добродетели. Лесно е да изцапаш нещо, но мъчно се чисти изцапаното, да го облагородиш и туриш на работа. Ако си сприхав, и християнин да бъдеш, пак сприхав ще си останеш. Понеже си умен, като дойде някой, няма да му казваш, че си сприхав, но ще му ка-

жеш: „Реката ми е доста дълбока, не влизай вътре, да не се удавиш. Ако знаеш да плуваш, влез вътре, ако не знаеш - стой настрана.“

Помнете: никой не може да живее сам. Щом не можеш да живееш сам, пази правилото: живей близо до Бога, близо до ближния си и близо до себе си! Изучавайте тази близост и се ползвайте разумно от нея. Щом си близо до Бога, имаш отношение към Него. Той не ти казва какво да правиш, но наблюдава доколко си досетлив да направиш това, което Му е приятно. Няма да слезе ангел от Небето да ти каже какво да правиш, но ти сам трябва да се сетиш. Като видиш, че едно сираче плаче на пътя, да разбереш от какво има нужда и да му помогнеш. Детето се радва, и ти се радваш.

продължава на стр. 2

Едно коледно гостуване в Рига

Поканата за концерт в Рига дойде неочаквано. Времето за подготовка беше кратко, но сестра Солцерите, която беше инициаторка и организаторка на този концерт, се справи отлично с всички задачи. Концертът беше организиран чудесно: залата на Националния музей беше красива и просторна, публиката - многобройна и

разнообразна, афишите и поканите - оформени артистично, с информация за всяка песен, за изпълнителите и разбира се за Учителя! Пианистът Ингмар Земзарис е музикант от висока класа. Той е участвал и в концертите на Петър Ганев и Симеон Симеонов при техните посещения в Рига.

Програмата съдържаше музика на Учителя, аранжирана за цигулка и пиано от Георги Стратев, както и избрани класически пиеси. Това, което направи концерта изненадващо оригинален,

продължава на стр. 6

ЛИЧНО МНЕНИЕ

За концерта „Рилски настроения“ в Габрово

Светът, в който живеем, е огледало на нашите представи, разбирания и възприемане на действителността. Светът е сбор от добре организирано ежедневие, планове и очаквания. И живеейки в стремеж да спазваме работата на собствената си представа за правилно и вярно, животът ни е такъв, какъвто го носим в ума и сърцето си. Защо пиша всичко това? Всеки знае, че „каквото посееш, това и ще пожънеш“, защото зад завесата на всичко видимо има нещо могъщо и велико, което само душата може да докосне и улови. Велика е музиката на космическото тайнство, с което Учителя ни говори. Велико е усещането на нейното докосване, когато тя преминава отвъд всяка представа, отвъд всяка наша клетка, и се съединява с нещо необикновено. Не знам дали всеки присъствал на концертите, проведени във Варна, Шумен и Габрово в изпълнение на Йоана Стратева и Радостина Няголова, е бил съпричастен с това преживяване, но лично за мен концертът в Габрово бе празник. Картините, показани на мултимедия и придружаващи музиката, са една от причините за това усещане - снимки от Рила и нашия братски живот. Те създаваха впечатление за едновременно пребиваване в концертната зала и в планината. Фотосите, подредени от Галя Герасимова, бяха в симбиоза с всеки тон. Хубавото е, че концертът в Габрово беше организиран в изложбената зала и бе посетен не само от наши приятели и съидейници, но и от музиканти и хора на изкуството извън Братството. Тази идея - по време на концерт музиката да се облече в красиви картини, може да бъде приложена от всяка братска група.

От името на всички присъствали да кажем: „Благодарим ви, Йоана, Радостина и Галя, за концерта на 27 ноември в Габрово“.

Ивелина Елмазова

Първа научно-практическа конференция

Любезни братя и сестри,

при голям интерес на 15 и 16 ноември в Посетителския център в местността Паничище се проведе първата научно-практическа конференция, посветена на живота и делото на българския духовен учител Беинса Дуно, под наслов: „Учителят Петър Дънов (Беинса Дуно) и новото време“. В дух на братство и сътрудничество преминаха двата дни на форума, на който бяха представени около 20 доклада, научни разработки и презентации от различни области на човешкото познание, които обобщаваха интересна информация, почерпена от опита и приложението. Бяха представени и проекти за устойчиво развитие на районите в близост до националните и природните паркове, които имат дългогодишно успешно приложение на други места в България и в чужбина.

Учителя Петър Дънов

е завещал на българите и славянството едно безкрайно знание, засягащо всички сфери на живота. Неговият изключителен принос към културно-историческото и духовното наследство на България го нареди на второ мяс-

то сред великите българи в националната класация през 2007 г. Днес ние и нашите съвременници носим отговорността за съхраняването и предаването на това наследство на света и идните поколения, както е заве-

щал Учителя. Неговата философия е едно обширно поле от научни знания, към което едва сега науката отправя поглед. Както в България, така и навсякъде по света, където Словото на Учителя е популярно, същес-

твуват негови последователи, които могат да споделят опитности, научни изследвания, научни разработки и мнения, свързани с неговата философия. Хиляди хора по света изучават български език, за да се докоснат

до оригиналното му творчество. Всеки, който е имал шанса да вникне в него, може да оцени актуалността на идеите му днес.

В една беседа от МОК Учителя Петър Дънов казва: „Моето Учение е Учение на опита и приложението“. Затова конференцията имаше следните основни цели:

- да обедини творческия, интелектуалния и духовния потенциал на последователите на Учителя Беинса Дуно, работещи във всички сфери на човешкото познание, спомогайки за популяризирането, правилното възприемане и приложение в живота на неговото Учение;

- обмяна на информация, мнения и предложения за дейността на Общество Бяло Братство в национален и международен мащаб;
- академично представяне на Учението на Учителя - поставяне на Учението на научна основа;

продължава на стр. 4

Продължение от бр. 33

И трите линии - на ума, на сърцето и на живота, трябва да бъдат успоредни една на друга. Засега аз засягам само двете линии. Оставям линията на живота.

Успоредните линии се движат в противоположна посока. Защо? Защото две успоредни линии всякога представляват части на едно цяло.

Умът излиза от възвишението на Юпитер и отива към Марс; сърцето върви в посока, обратна на ума. За да запазят своята успоредност, двете линии трябва да бъдат еднакво дълги, т.е. еднакво интензивни. Ако една от тях изгуби скоростта си, другата ще я привлече към себе си и някъде във вечността, те ще се пресекат. Пресичането на успоредните линии показва, че са попаднали в различно гъсти среди. Ако линията на сърцето е по-дълга, а на ума е по-къса, това показва, че сърцето е по-интензивно и се движи с по-голяма бързина от ума. Представете си, че сърцето е каналзация, през която минават енергиите от космичния свят. Колкото по-широка става каналзацията, толкова повече енергия минава през нея. Като изучавате линиите на ума и на сърцето, ще познаете посоката, в която човек се движи в пространството. По дължината и направлението на тези линии познавате пътищата, през които минават човешкото сърце и човешкият ум. От посоката

на движението им определяте характера на човека. Знайте, че характера, както и бъдещето на човека, се определят от различните планети на Слънчевата система.

При новото възпитание се обръща внимание на линиите на ума и на сърцето да бъдат еднакво дълги. Ако линията на ума е по-дълга от линията на сърцето и надминава Марсовото поле, човек става чрезмерно страхлив и скъперник. Същевременно той е много умен. Каквата задача му дадете, ще я реши. Ако се занимава със статистика, той взема под внимание и най-дребните данни, на които малцина отдават значение. Изобщо този човек е много съобразителен. Ако линията на сърцето е много дълга, човек става голям идеалист. Той търси все идеални хора, но понеже живее по високите върхове, не може да ги намери. Ако отиде на Тибет, на 6000 метра височина, там ще намери няколко отшелници. По-високо от Тибет той не може да намери хора. За предпочитане е линията на сърцето да бъде по-дълга от линията на ума. Ако линията на ума е чрезмерно дълга, тези хора са много подозрителни, съмнителни и хитри. В материалния свят те са добри, но в духовния са крайно подозрителни. Каквото и

да им говорите, те казват: „Никой не може да ме излъже, не вярвам на хората“. Това се отнася до живите линии на ръката, а не до мъртвите. Значи има два вида линии на

ръката - живи, които са в процес на развитие, и мъртви - спрели вече развитието си. Тъй щото колкото и да са дълги мъртвите линии, те нямат значение, т.е. не оказват влияние върху характера. Например линията на сърцето на шимпанзето е чрезмерно дълга, но тя не увеличава неговото благородство. Хора, на които линиите на ръцете са мъртви, се намират в застой. Те трябва да чакат благоприятни условия - да дойде някаква възходяща вълна в живота им, да ги подеме. Докато се намира под влиянието на мъртвите линии, човек е подобен на животно - не иска да учи, да се моли, да работи, от нищо не се интересува. При това положение на човека са дадени възможности да прескочи тези линии и да върви напред.

Като ученици вие трябва да изучавате линиите на ръката си не само по форма, големина и

посока, но и по дълбочина. Също така трябва да изучавате пътя, по който енергиите текат, през какви възвишения минават. Ако линиите на ума и

на сърцето не са еднакво дълги, те ще изгубят своята успоредност - или ще се кръстосат, или ще се слеят. И едното, и другото говорят за някаква фаталност в човешкия живот. С такива хора не правете никакво сдружение. Има случаи, когато линията на сърцето се влива в линията на ума. И обратно - линията на ума се влива в линията на сърцето. Това са отклонения в човешкия живот, които трябва да се изправят. Изучавайте ръката си като справочна книга в живота ви. Изучавайте линията на ума си, да знаете колко е дълга, разклонена ли е, или права и колко е дълбока. После проследете пътя ѝ - към сърцето ли отива, или надолу към Луната. Ако линията на ума слиза към Луната, човек става мистик, живее повече във въображението си и мисли, че може да направи всичко, каквото желае. Ако линията на ума

се качва нагоре към сърдечната линия, при Меркурий, човек проявява спекулативни способности. Той се движи в гъста материя, голям материалист е, няма висок идеал. Моралът му се отнася до неговите сметки. Вън от тях никакъв морал не признава.

Когато по линиите на ръката срещате знаци - квадрати, кръстове, те представляват спирачки на енергиите в човека.

Като изучавате хиромантията, вие ще се натъкнете на много линии, но ние обръщаме вниманието ви към основните линии - на ума, на сърцето и на живота. Линията на сърцето трябва да върви към Юпитер, а линията на ума - между Луната и Марс, които се обичат. Понеже Луната обича философията, а Марс е воинствен, линията на ума трябва да се движи между тях, да уравнива силите си. Ако линията на ума е по-къса от линията на сърцето, ще правите опити чрез мисълта си да я продължите поне с един-два милиметра. За тази цел трябва да се занимавате с трудни науки - математика, физика, философия, да уравнивите силите на ума със силите на сърцето. Така ще се свържете с разумни, съзнателни същества, които ще ви водят в правия път.

Всички трябва да изу-

чавате хиромантията, да знаете какво ви предстои, за да избегнете известни мъчнотии. Има случаи, когато и да знаете какво ще ви сполети, не можете да го избегнете. Тогава, ако сте страховливи, за предпочитане е да сте невежи.

Когато в ръката на човека преобладават успоредните линии, по характер той е независим, на никого не се подчинява. Успоредните линии са линии на разумността. Има случаи, когато линията на живота е успоредна на другите две. Такъв човек е крайно независим и свободолюбив. Каквото и да му говорите, той постъпва както си знае. Има случаи, когато линията на ума и на живота се пресичат. И това не е лошо. Този човек е готов да се подчини на разумността. Пресичането на линиите в ръката му показва, че той се е намерил под някаква силно влияние външно. Той е благодарен, отстъпчив. Ако линията на сърцето дойде в съприкосновение с линията на живота, такъв човек има някаква фаталност в живота си. Ако линията на ума в някоя се слива с линията на сърцето, бди далеч от него. Опасно е, ако тази линия се слива и в двете ръце. Каквото обещае този човек, нищо не изпълнява. Яви ли се мистичният кръст на ръката, положението се спасява. Той разделя линиите на сърцето и на

(Следва продължение)

от стр. 1

И Бог, който те наблюдава, е доволен, че се е намерил човек да изпълни Неговата воля. Детето е плакало, молило се е да му помогне някой. Ти влезе в положението на детето и му помогна. Това се иска от човека: да е досетлив, да изпълнява Божията воля. Може и ангел да слезе от Небето, да изпълни Волята Божия, но той има друга работа. Хората трябва да изпълняват Божията воля на Земята, а ангелите да вършат онази работа, която хората не могат да свършат. Това е новото разбиране за живота и за отношенията на хората към Бога, към себе си и към своя ближен.

В благодарността се заключава философията на живота. Да благо-

дарим на Бога, за да просветне умът ни и да се облагороди сърцето ни! Да влезем в Бога и да бъдем носители на Неговата мисъл! Това носи новата година. Христос казва: „Ще потече като жива вода.“ Мислете право и разбирайте право, да потече животът във вас като светлина и топлина.

Някой ме пита какво мисля. Мисля за Божията Любов и за живота, който изтича от нея. Мисля за Божията Мъдрост и за светлината, която изтича от нея. Мисля за Божията Истина и за свободата, която изтича от нея. Мислете и вие така. Това е правият път за размисление - да отправяте мисълта си към онези същества, които работят. Не е позволено при великите блага и жертви,

Като жива вода

които ни се дават, да бъдем недоволни. Ще влезеш в живота и ще те накарат да свършиш една неприятна работа. Ако имаш Любов, ще я свършиш добре и ще научиш от нея това, което по друг начин не можеш да научиш.

Защо идват страданията? И докога човек страда? Докато приеме страданията като метод за възпитание и започне да ги носи с радост. Какъв смисъл има да разказваш на всички, че страдаш? Някой страда, отива при приятеля си да му разказва страданията си. Приятелят му започва да говори за своите страдания. След това двамата отиват при трети свой приятел да му кажат какви страдания имат. И третият им говори за своите страдания. После се събират четирима, петима - всички говорят за страданията си. Аз стоя и слушам тия оплаквания и предлагам да купя страданията им. Щом ги купя, всички стават радостни и доволни. Това, от което човек се нуждае, трябва да му го даде някой: или хората, или Бог. Другояче каза-

но: всяко желание на душата трябва да се задоволи. Това е закон. Това е новото разбиране, това е истинско служене.

Всички вие сте призвани да вършите Божията воля. Богати сте, имате възможност да вършите Божията воля тайно, в душата си, поне в малък размер. Всеки сам трябва да прояви инициатива. Да не очаква да дойдат хора отвън да го подканят. Докато момата не се облече хубаво, не тури китка на главата си и не отиде на хорото да потропа, сватите няма да дойдат. Докато носи черни дрехи и седи само у дома си, сватите няма да дойдат. Тя трябва да хвърли черната дреха и да напусне манастира. Всеки дом е храм, църква или манастир. Като напусне манастира, сватите ще дойдат. Въртенето на хорото е животът. Животът има смисъл, а не смъртта. Сватите осмислят живота. Следователно, докато има светлина в ума, топлина в сърцето и свобода в душата, сватите са дошли вече. Има смисъл в тропа-

нето на хорото. Момата потропа, потропа и погледне наоколо.

Правете преводи на всичко, което става около вас. Ако тълкувате нещата правилно, вие ще се радвате на красив живот. По-красив живот от този, който имате, никъде не можете да намерите. Тогава ще разберете, че и дръхата си даже не бихте сменили за царския живот. За нищо на света не сменяйте положението си с това и на най-щастливия човек. Вие сте и богати, и щастливи. Вашето положение е повече от това на пръв мистър. Ако е въпрос за свобода, и свобода имате. Какво повече искате? От тази свобода, която днес имате, по-голямо не може да ви се даде. Цялото човечество трябва да се повдигне поне една степен по-

високо от това, с което днес разполага, за да придобиете и вие по-голяма свобода. От ден на ден свободата ви се увеличава. Не само свободата ви се увеличава, но всичко, което имате: Любовта ви се увеличава, светлината ви се увеличава - всичко се увеличава. Какво повече искате?

Едно се иска от вас. Да работите, да бъдете близо до Господа, близо до своя ближен и близо до себе си. Това изисква новият живот, който сега идва в света.

Довечера ще се съберем да прекараме една вечер между своите близки. Ще сварим ориз, ще приготвим малки хлебчета. Ще поеем, ще посвирием малко и ще си поговорим.

Резюме от беседа, държана на 6 януари 1932 г. (Бъдни вечер)

Откак светът е създаден, никога не е имало по-добри условия от сегашните за проявяването на Словото Божие и на човешките добродетели, за сближение на хората, за проявяване на Божията Любов, на Божията Мъдрост и Божията Истина. И ако все още страдате, то е по причина на преизобилието, в което тънете, и по причина на егоизма и алчността, от които не искате да се откажете.

Изгрява Слънцето

Множество исторически сведения сочат почитането на Слънцето като една от най-разпространените религиозни практики по земното кълбо. Известно е от историята на религиите, че в повечето случаи там, където то присъства, има процъфтяване на културата и зараждане на цивилизация.

За пигмеите-семанги и бушмените Слънцето е „око“ на Върховния Бог. При други племена в Северозападна Австралия Слънцето се смята за син на Твореца, Божествено същество, благосклонно към човека. Много африкански племена наричат своето върховно същество Слънце. Понякога Слънцето се възприема като син на Върховното същество Авондо. Племето Каффа нарича върховното си същество Або, което едновременно означава „Баща“ и „Слънце“, а бенгалските Мунда поставят начело на духовната йерархия „Синг-бонг“ - Слънцето. Върховният Бог и Творец Бурра Пену - богът на Слънцето, се почита от племената Хонди. Някои племенни вождове от остров Тимор се наричат синове на Слънцето и претендират, че са преки потомци на слънчевия бог. (М. Елиаде, Трактат по история на религиите).

Древноегипетската култура и религия и до днес е известна с почитането на Слънцето. Според египтяните Ра е бог на Слънцето или самото Слънце. Легендата разказва, че той всеки ден се възражда, за да донесе светлина и топлина на Земята. Всеки ден минава през дванадесет порта, които олицетворяват дванадесетте часа на деня. Ра е бил смятан и за покровител на всички египетски богове, създател на Вселената, боговете и хората.

Ведите - свещените книги на индусите, описват трите сфери на битието - трите свята, в които се проявява Божественото начало. Във всяко едно от трите равнища на съществуването упражнява влияние един главен бог. Савитри или

Сурия - Слънцето, обитава най-горната, небесната сфера. Сурия е великият дарител на живот, сила и богатство. За ведическите поети Слънцето е символ на Върховното божество. Трите стъпки на Вишну в трите свята се символизира от изгриващото Слънце, зенита и залеза.

Според някои сведения Буда, възприеман като Всемирен властелин, често е отъждествяван със Слънцето (виж В. Rowland, Buddha and the Sun God).

За „божествения философ“ Платон трите вечни идеи - Доброто, Истината и Красотата, пребивават в пълно единство. Физическото Слънце е образ на Благото и Доброто в сферата на видимите неща.

Духовната практика - посрещането на изгрева на Слънцето, ни е познато още от езотеричните школи на древността, както и от ранното християнство. Тя има две страни. При първата Слънцето символизира Бога, което има своите библейски основания. Тук Слънцето е символ на Бога, наблягащ на Неговата сила и възраждащо въздействие: „Защото Господ Бог е Слънце и щит, Господ дава благодат и слава; Той не лишава от блага ония, които ходят непорочно.“ (Пс. 83:12, к.м. - б.а.); „Не ще залезе вече твоето Слънце, нито твоята месечина ще се скрие, защото Господ ще ти бъде вечна светлина...“ (Ис. 60:20); „А за вас, които благоговееете пред името Ми, ще изгрее Слънцето на правдата, и изцеление ще има в лъчите Му, и вие ще излезете и ще се разиграете като охранени телци“ (Мал. 4:2); „и се преобрази пред тях: и лицето Му светна като Слънце, а дрехите Му станаха бели като светлина.“ (Мат. 17:2); „Той държеше в дясната Си ръка седем звезди, а от устата Му излизаше двуостър меч; лицето Му сияеше, както Слънце стана в силата си.“ (Откр. 1:16, к.м. - б.а.); „И видях друг, силен Ангел да слиза от небето, обгърнат от облак, над главата му дъ-

га, и лицето му като слънце, а нозете му като огнени стълбове“ (Откр. 10:1). И така, посрещайки Слънцето, всъщност символично се посрещат Бога. (виж повече в „Речник на библейските символи“, Н. Шиваров).

Другият аспект е свързан с действителното значение и влияние на слънчевите енергии. Тук Слънцето не се разглежда само като символ, но като олицетворение и действителен израз на една висша култура, на място, където протича Божествения живот. Самата практика да се посрещат изгревът на Слънцето има своите раннохристиянски корени. За нея намираме сведения в съчинението „Апология на християнството“ на църковния писател Тертулиан (2 в.). Опитвайки се да обезсилят аргументите на критикуващите християнската религия, Тертулиан подчертава и защитава нейното високо достойнство и теоретически принципи. Той пише: „Други пък вярват, че нашият Бог е Слънцето. Това очевидно е по-човешко и по-правдоподобно. Макар че не по-

day).

Следователно посрещането на изгрева на Слънцето е една християнска духовна практика, един свещен акт на благоговение и любов към Божественото. В този смисъл Слънцето е носител на Божествената пълнота и е израз на Христовата светлина: „Аз съм светлината на света; който Ме последва, той не ще ходи в мрака, а ще има светлината на живота.“ (Йоан 8:12).

Слънчевите лъчи, възприети сутрин при изгрев, оказват мощно обновително въздействие върху цялостната психическа човешка природа: „Сутринта при изгрев Земята е най-отрицателна, т.е. приема най-много. Този факт е от извънредно голяма важност, за да се оцени значението на изгрева. Трябва да имаме предвид следния закон: Ние сме част от земния организъм и затова когато земният организъм приема, и човешкият органи-

Слънцето символизира Бога на физическата свят. То е велик принцип, който дава живот. То ще изгрее, ще разпръсне всяка мъгла и ще те озари със своята небесна светлина. Слънцето означава Любовта на човека към Бога.

читаме изображения на Слънцето върху платно, някои ни сравняват с персите, които носят слънчевия лик върху щитовете си. И накрая те предполагат, че оттук произлиза добре познатият ни обичай да се молим с лице към изгрева. Но и мнозина от вас поради склонността си да почитат небесните светила раздвижват устни към изгриващото Слънце. Също така, ако посвещаваме на духовно величие деня на Слънцето, то ние го правим по съвсем други причини, а не защото боготворим самото Слънце. В това отношение ние по-скоро наподобяваме тези, които посвещават на почивка и угощения деня на Сатурн и сами се отклоняват от юдейския обичай, като го пре небрегват.“ (к.м. - М.Б.). В текста намираме сведения още и за познанието на ранните християни за връзката на дните от седмицата с влиянието на планетите от Слънчевата система. Тертулиан говори именно за „деня на Сатурн“ - събота (Saturday) и „деня на Слънцето“ - неделя (Sun-

зъм приема; и обратно - когато Земята дава, и човек дава. Затова именно най-силно действащи са първите слънчеви лъчи. Тогава и човешкият организъм е най-възприемчив към слънчевите енергии. Сутринта имаме всякога повече прана, или жизнена енергия, отколкото на обяд. Тогава живият организъм поглъща най-много и най-мощни положителни енергии (прана). Първите слънчеви лъчи (при изгрев) са най-активни; тогава Слънцето е в апогея на своята дейност... Един час преди изгрева на Слънцето неговата енергия има психическо влияние върху клетките на тялото - обновява тяхната енергия и създава нов импулс за работа у тях. Преди изгрев лъчите, които се пречупват през атмосферата, имат влияние повече върху мозъка. Във време на изгрева лъчите на Слънцето, които идват по права линия, имат влияние върху дихателната система и върху нашата чувствителност. А колкото набляжава към пладне, същите лъчи имат влияние върху стомашната (храносмилателната) система. Затова лечебността на слънчевата енергия е различна: преди изгрев Слънце - за подобрене на мозъчната нервна система; при изгрев

Слънце за уякчаване на дихателната система, а от 9-12 часа - за уякчаване на стомаха, т.е. през това време от деня слънчевите лъчи произвеждат целебно действие на болния стомах. А след обяд, изобщо, слънчевата енергия има малки целебни резултати... Не е слънчевата топлина главният лечебен фактор, а други по-високи енергии, които можем да наречем прана (жизнена енергия), а към тях Земята е по-възприемчива сутринта.“ (Петър Дънов, Влиянието на слънчевата енергия - В: Сборник статии „В царството на живата природа“, 1933 г., к.м. - б.а.).

След като знаем за това несравнимо влияние на слънчевата светлина, нужно е от опит да се оцени нейното голямо значение. То се разпростира върху духовната, психическата и физическата сфера на човека. Така имаме едно цялостно обхващане на човешките пластове от един единствен акт. Разбира се, по-силно въздействие ще има, ако той е съзнателен. По повод на някои изкривени тълкувания на тази обновяваща целия организъм практика, Учителя споделя: „Преди години направих опит да разкрия на българите истината, че слънчевата светлина и топлина действат здравословно и спомагат за правилното развитие на човека. Понеже от Слънцето иде праната, и затова препоръчах сутрин рано, преди изгрев, човек да излезе в Природата, за да поеме чист въздух и да приеме онази прана, която иде с първите слънчеви лъчи. Но българите ни обвиниха, че се кланяме на Слънцето. Това е едно неразбиране. На човека не е позволено да се кланя на нищо, освен на Бога. А поклонението на Бога се отличава от това, че който служи на Бога, Бог му дава живот. Да се покланяме на Бога, значи да носим Неговото знание, Неговата Любов, Неговия Дух, Неговата свобода - да носим живота. Това значи да се покланяме на Бога и само така ще можем да до-

бием онова знание, което ни е необходимо за живота.“ (Боян Боев, Акордиране на човешката душа, т. 3, С., 2001, с. 195, к.м. - б.а.)

Учителя много често говори за светлината и Слънцето:

„Между Слънцето и човешкия организъм съществува такава връзка, каквато между Бога и душата - без тази връзка човек не може да се развива. Умът на човека може да се развива само под влиянието на Божия Дух.“ (Свещени думи на Учителя (СДУ), 1191).

„Бог е любов и тази Любов носи светлина за душата и в тази светлина зреят всички плодове на живота...“ (СДУ, 2834).

„Светлината е еманация на Любовта.“ (СДУ, 2368).

„Светлината на Слънцето не идва от самото Слънце, но от Божественния Дух. Светлината е израз на онази мисъл, която Великият отправя към всички живи същества на Земята. Тази светлина ни възраства и подкрепя. Без нея няма живот, няма мисъл, няма знание. Няма защо хората да се кланят на Слънцето, но онова, което Слънцето дава, трябва да се приеме и обработи. Всяка сутрин то раздава изобилно Божии блага - енергия за мозъка, дробовете, стомаха и за цялото тяло. В тази енергия е Бог.“ (СДУ, 1153).

Още в първото публикувано описание на Паневритмията, която е повторим израз на хармонията и Божественния ритъм в Природата, срещаме следния пасаж: „Упражненията се играят... при изгрев слънце... всяка година от 22 март до 22 септември“ (Беинса Дуно, Паневритмията, 1938 г.). И времето през деня, и периода на годината, в които се играе Паневритмията, са определени от циклите в Природата, свързани със Слънцето.

А в самото сърце на Паневритмията се играе упражнението, носещо името „Изгрива Слънцето“. Тук става въпрос не толкова за физическото Слънце,

продължава на стр. 8

Първа научно-практическа конференция

Форум на приложимото познание

от стр. 1

- актуален преглед на идеите на Учителя и тяхното приложение в различни сфери на живота;

Красимира Иванова

- разпространение на Учението по света;

- преодоляване на наслоеното сред българската обществено-разбирателство за Бялото Братство като секта;

- установяване на контакт и опознаване с повече общности на Бялото Братство от други държави;

- създаване на атмосфера на разбирателство и братско сътрудничество между съмишленици.

Тази изява предшества и е подготвителна за международната научно-практическа конференция

Слав Славов

под същия наслов, която се надяваме да се проведе скоро в гр. София.

Представители на Научния съвет на конференцията са: проф. д-р Огнян Колев, доц. д-р Станка Михалкова, доц. д-р Димитър

Хор на момчетата „Канон“ гр. Благоевград

Калев.

Конференцията бе открита от Константин Златев, като участие взеха емблематичният за гр. Дупница Хор на момчетата „Канон“ с диригент Иван Гатев и женска фолклорна формация към Клуб на жената „От извора“ гр. Сапарева баня с диригент Йорданка Гиздова, които специално за случая подготвиха и представиха песни от Учителя. Домакините от Посетителски център Паничище, поднесоха приятна изненада с презентация на НП „Рила“, а поздрав към участниците и присъства-

Людмила Димитрова

щите отпраща Председателят на УС на Общество Бяло Братство Андрей Грива.

Учителя Петър Дънов казва: „Ако искате да промените живота си към добро, гледайте красиви неща, създавайте красиви форми“. Въдъновените творби на видните художници Ангелина Станчева, преподавател в ЮЗУ „Неофит Рилски“ - гр. Благоевград, Катя Христова и Тошко Мартинов от Плевен, подредени в изложба, ни потопиха в красотата и допринесоха за добрата атмосфера и приятна обстановка.

Идеята за международна научно-практическа конференция има тригодишна история, но по ред причини досега не ѝ бе даден шанс да се реализира. Положените усилия бяха възнаградени и с Божията помощ и с Божията помощ форумът е вече факт. Проектът бе осъ-

Катя Христова и Тошко Маринов

ществен от организационна група от Общество Бяло Братство: Елена Кацарска, Константин Златев, д.п.н. Атанас Атанасов и Георги Христов; Клуб „Наследство“; с подкрепата на Министерството на околната среда и водите; Дирекция на Национален парк „Рила“, с директор Красимир Кацарски; Посетителски център Паничище с гл. експерт Страхил Гювийски и с медийното партньорство на гайд Югозапад.

Използвам възможността да изкажа лична благодарност на всички, които с идеи, съвети и морална подкрепа допринесоха за осъществяването на конференцията. Дълбока благодарност поднасям за всеотдайността и подкрепата на приятели-

Мирослав Маринов

те от организационната група за чудесната работа, с които заедно постигнахме добрия резултат; на Филип Кирилов за помощта и изключителната му организираност; на приятелите Агнес Гъмפלмеер от Австрия и Анас Али Ахмед Алдуайри от Йордания за чудесното присъствие и презентация;

на Александър Панков за помощта, както и на тези приятели от Бяло Братство - Дупница,

които оценявайки важноста на събитието, със заем и лични средства подкрепиха осъществяването на форума.

Искам да благодаря на всички участници за това, че бяхме заедно, че споделихте своя опит, научни и творчески търсения. Полезната и важна информация, която бе събрана по време на конференцията, както и направените изводи, ще бъдат публикувани в сборник с доклади и материали. Съвместната ни работа бе поредно доказателство, че великата идея на Учителя ни обединява и няма какво да делим; че стойността на едно събитие се състои не в хилядите левове, дадени за едночасов наем на лъскава зала, а в ценността на общуването, на единението, на знанието, което можем да споделим; на Любовта, с която заедно правим нещата красиви и миговете от нашия живот неповторими. Лично за мен осъществяването на идея за конференция, посветена на живота и делото на Учителя Беинса Дуно, е от мечтите, които осмислят живота. Искам да пожелаая на всички ползотворна работа на Божията нива и сбъднати мечти!

Елена Кацарска

д-р п.н. Атанас Атанасов

На 15 и 16 ноември т.г. в рилския планински курорт „Паничище“ бе проведена първа по рода си научно-практическа конференция на тема „Учителя Петър Дънов (Беинса Дуно) и новото време“. Нейна основна цел бе популяризиране идеите в Слово на великия духовен Учител, притежаващи

фера на споделяне на знания и опит в дух на толерантност, разбирателство и конструктивност.

Импулсът, положил началото на форума и допринесъл за неговото реализиране, подсказва наличието на сериозен творчески потенциал, обещаващ за в бъдеще и други подобни изяви,

Анас Али Ахмед Алдуайри от Йордания и Агнес Гъмפלмеер от Австрия

мощен обновителен заряд за всички сфери от индивидуалния и обществен живот. В докладите и изказванията на участниците във форума бе подчертана ясно изразената практическа приложимост на познанието, предадено от Учителя на българския народ и планетарното човечество в един съдбоносен за бъдещето на Земята исторически

включително и от международен характер. Те биха съответствали на нас-

доц. Мария Евтимова

тоящия етап от дейността на духовно общество „Бяло Братство“ и биха допринесли за утвърждаване на Новото учение, завещано ни от Учителя,

Ангелина Станчева

момент.

Организаторите на събитието, начело с Елена Кацарска (Дупница), бяха създали отлични условия за осъществяване на замисъла това начинание да се превърне в образец за конференция, в която на съвременен език и с подходящи средства да бъде доказана актуалността на вечното Слово на живота.

Изявите на лекторите, както и спонтанните реакции на останалите участници, напълно оправдаха очакванията за една плодотворна, братска атмос-

гл. ас. Темелко Петров

на родна почва и навред по света.

Константин Златев

В началото на годината новият братски център в Пловдив отвори врати

На 9 март 2008 г. новият салон на бургаското братство беше осветен

На 19 и 20 април в Пловдив се проведе Общото събрание на Братството

На 26 май 2008 г. в зала България се състоя концертът „Новото битие“ с музика от Учителя

От 28 април до 3 май, в Старозагорските минерални бани се проведе станалия вече ежегоден пролетен детски лагер

За първи път на Рилските езера беше качен братски багаж с хеликоптер

Едно коледно гостуване в Рига

от стр. 1

бяха чудесните фотографии от Рила и рилския ни живот, подбрани подходящо с музиката и прожектирани на голям екран, дело на сестра Галина Герасимова - нейният подарък за латвийските приятели. И така, чудесната музика и възшебните картини пренесоха и публиката, и изпълнителите в един свят, от който не ти се иска да се върнеш!

Вдъхновени от успеха на концерта, приятелите пожелаха още един концерт. Той не беше предвиден, пианистът не беше свободен, нямаше и други фотоси и аз изведнъж се изправих пред нелеката задача да сътворя сама, само с една цигулка, такава прекрасна атмосфера. Избрах си програма, която обичах, и повиках на помощ всички музичари и Ангели.

Залата в Дома на архитектата беше не толкова голяма, но приятна и с хубава акустика. Изгасиха осветленията, остана да свети само красивата елха до мен. Усещах дъха на хората от публиката, дошли с надежда и жажда за нещо красиво и нежно, нещо, което ще нахрани душите им. И засвирих с желание и любов. Чувствах как тази любов отиваше от мен до тях и от тях до мен. Накрая не знаех дали те трябваше да благодарят на мен, или аз да благодаря на тях за радостта и удовлетворението, което ми донесе този концерт.

След концерта имаше сърдечна приятелска среща в кафенето на сградата. Проведох се и много други срещи и разговори - и общи, и лични.

Латвия е страна с ду-

ховни традиции. Още времето на Учителя латвийците са били от първите чуждестранни гости и са направили първите преводи на Словото. Учителя специално е изпратил сестра Савка в Латвия, за да ги посети. В братската група в Рига има много чудесни братя и сестри, предани на идеите на Учителя.

Колко е приятно да се почувстваш сред

свои братя и сестри. Сърцето ми се преизпълни с радост и обич.

Благодаря ви, латвийски приятели, за чудесното време, прекарано заедно!

Благодаря ти, сестра Солцерите, за изключителното гостоприемство! Благодаря Ти, Учителю, за красивия живот, на който си ни призвал!

Йоана Стратева

На 10 октомври 2008 г. се проведе международен колоквиум за историята и културата на готите, на който се изслуша представянето на дипломната работа на Учителя

Любовта е колективен акт, а не единичен. Цялата Природа взема участие в Любовта. Като се влюби в някого, човек мисли, че само той изживява любовта си към неговия възлюбен или възлюбена. Но не давате ли път на великата Любов в себе си, ще видите, че това, което наричате любов, не е нищо друго освен каша, лицемерие, кал. За тази любов аз не ви говоря. Вие много добре я познавате. В Новото учение ще учите за Божията Любов.

Човекът е създаден, за да бъде ангел

ЗА СВЕДЕНБОРГ И НЕГОВОТО ВЛИЯНИЕ ВЪРХУ ИСТОРИЯТА НА ДУХА

„Онзи, който знае за Божия порядък, може да разбере, че човекът е създаден, за да бъде ангел, понеже човекът е крайният предел на порядъка, в който може да се образува всичко, принадлежашо на небесната и ангелската мъдрост - онзи предел, който ги възстановява и умножава“ - така определя тайната на душата и пътя ѝ между и от човешкото към ангелското естество шведският учен, философ и мистик Емануел Сведенборг. Според разбирането му за Вселената материалният свят, в който живеем, е само малка част от цялото. Той е заобиколен от обширни духовни светове. Първият от тях е светът на духовете - междинно звено, което душата обитава непосредствено след земната смърт. След определен период тя се отправя или към ада, или към Небето. Самото Небе има сложна структура, съответстваща на човешката форма. Изграждат го ангелите, които, от своя страна, по естество са Божия любов и светлина. Предопределеният път на човека е свързан с тези светове и достигането на истината за Битието...

Емануел Сведенборг е роден на 29 януари 1688 година в Стокхолм, Швеция. Семейството има добър социален статус - баща му е професор по теология в университета в Упсала, назначен с протекцията на самия крал Карл XI, фамилията прилежава мини и се числи към влиятелните кръгове на онова време. Синът

има възможност да получи добро образование и да пътува, а бащата не се опитва да му повлияе при избора на професионална ориентация. Младият Сведенборг има необикновени дарби - ученето му се удава с лекота, забележителни са постиженията му по физика, математика и естествознание, овладява девет езици и води теологични спорове с дълбоко познание на религията. Официалният протестантизъм обаче го разочарова с догматизма си и засенчването на посланията на Новия завет, той го намира за фанатичен и дълбоко оскърбителен за истинското естество на Бога. Според Вл. Соловьев именно тази антипатия го насочва в първата половина от живота му към естествените науки, математиката, литературата и класическите езици. През 1709 година получава докторска степен по философия с изследвания върху сентенциите на Сенека и Публий Сир и преводи на Еразъм и Скалигер. Пътува до Германия, Холандия и Франция, а последната му спирка е Лондон - най-космополитният град на епохата, либерално и философски ориентиран, с вкус към добрия и начетен спор, градът - център на научни изследвания и открития. Сведенборг остава в неща четири наситени с динамика години, отдаден на философията, физиката и механиката, дори съобщава в писмата си, че е автор на няколко изобретения, включващи подводница и летяща ма-

шина. Завръща се в родината през 1714 година, а кралят го назначава на висока длъжност в Минната колегия, възлагайки му мащабен проект, свързан със строежа на системата от канали и шлюзове между Гьотеборг и Стокхолм. Емануел обаче мечтае за обсерватория в Северна Швеция, за да наблюдава небесните тела. Публикува серия научни открития, свързани с мореплаването, алгебрата и астрономията. Същевременно създава пет правила на добрия живот, които постоянно преписва, за да си ги напомня: да се чете словото Божие и да се размишлява над него, да се зачита винаги Божията воля, във всичко да се съблюдава приличие, съвестта винаги да е

чиста, старателно да се изпълняват обществените задължения и да се помага постоянно на хората. Като член на шведския Сейм Сведенборг се заема с най-трудните задачи, изискващи практическо приложение. Пътува по служба до Германия, но не изоставя писането - в Амстердам и Лайпциг по това време са публикувани трудовете му „За началата на естествената философия“, „Наблюдения и открития за желязото и огъня“, „Нов метод за определяне на географската дължина по суша и море“, „Изкуството да се определя механичката сила на корабите“, „Всякви наблюдения върху минералите, огъня и разположението на планините“, „За сталактитите“ и

др. По мнението на специалистите обхващатите теми се отличават с богатството на събраните факти и стремежът да се обединят в единна система от принципи, които да послужат при тяхното приложение. През 1733-1736 г. издава „Философски и минералогични трудове“ в три тома, които се смятат за актуални и днес и донасят международна слава на автора си. Знаменитият химик Дюма в своите лекции по философия на химията нарича шведския учен „истинският създател на кристалографията“. В публикациите му се намират констатираните научни факти преди тяхното официално признаване, дори преди да добият известност като теории - за мястото на Слънчевата система в Млечния път, за отклоненията на планетите от техните орбити и свойството им да се връщат към предишните позиции през определени интервали от време, дори изследванията, получили по-късно имената на Далтон и Берцелиус. Тогава Сведенборг публикува и малък ръкопис със заглавие „За безкрайното“, където излага виждането, че материята и духът са свързани, а субстанцията, от която са изградени, е една и съща. Той се противопоставя на Декарт - за

фология и физиология на човешкия организъм. Този труд Сведенборг смята за подготвителен при проучването на връзките и взаимозависимостите между душата и тялото. По същото време с него се случват събития, които се оказват решителни за по-нататъшния му път като човек, философ и учен. Годината е 1745, а той е на възрастта на Кант, когато издава своята „Критика на чистия разум“ - 57 години. Намира се в Лондон и обявява в страноприемница. Прочутият за кулинаруните си способности съдържател изкушава гостите с прекрасни ястия и Сведенборг отдава дължимото на пригответо. Оттегляйки се в стаята, която имал на разположение за размисъл, прекалилият с обяда наемател почувствал последствията от неразумното си поведение и поседнал да си почине. Изведнъж в стаята се спуснала мъгла, а от нея изпъзели животни. Мъглата се превърнала в мрак, който обаче бързо се разсеял. Тогава се появила светеща фигура, която строго му казала: „Не яж толкова много!“. Потресеният Сведенборг набързо се прибрал у дома и един ден не хапнал абсолютно нищо, отдаден на размисления. На следваща вечер същес-

необятното, на Бейкън - за връзката между тялото и душата, на Лайбниц - за предопределената хармония. Въпреки невероятното количество на факти, литература и философия, с които аргументира възгледите си, авторът смята, че проучванията му са недостатъчни за изграждането на една стабилна и систематична теория и продължава търсенията в областта на естествената история. През 1744 година издава в Хага и Лондон съчиненията си за животинското царство, които английските медци намират за актуални и сто години по-късно, когато ги превеждат от латински. В тези съчинения животинското царство е представено в своето най-висше проявление - човека, и те могат да се категоризират като мор-

твото, обгърнато в сияние, се появило с червена мантия и произнесло думите: „Аз съм Господ, твоят Бог, Отец и Изкупител. Избрах те, за да обясня чрез теб на хората вътрешния, духовния смисъл на Писанието. Ще ти диктувам онова, което трябва да напишеш“. Тогава Сведенборг почувствал, че се отваря вътрешното му зрение, чрез което, без да мести физическото си тяло, може да общува с невидимите светове.

(Следва)
Стела Рускова

Братска среща между учениците на Беинса Дуно и Шри Чинмой

Този, който ви вдъхновява, е истинският ви учител. Този, който ви обича, е истинският ви учител. Този, който ви стимулира, е истинският ви учител. Този, който ви усъвършенства, е истинският ви учител. Този, който ви цени, е истинският ви учител.

Шри Чинмой

Духовните Учители са Светлината-Вдъхновение, която Бог дарява на Земята, за да просветли нашето съзнание и да ни покаже верния път.

На 27 юли 2008 г. учениците на Шри Чинмой посетиха мястото на Учителя Беинса Дуно, познато на всички тях като свята обител, изпълнена с мир, светлина и красота, обгърната от божествената любов на този голям духовен учител. Те дойдоха като участници в международна инициатива за насърчаване на хармонията и приятелството и единството между народите.

По съвсем естествен начин братята и сестрите от Бялото брат-

ство откликнаха топло на това духовно послание. Техни представители посрещнаха бегачите, пренасящи факела, символ на стремежа към хармония в света, в Градинката на Учителя. Факелът обиколи от ръка на ръка притихналите във вътрешна молитва ученици на двамата духовни учители, преди да продължи своя път извън пределите на България.

Няколко месеца по-късно, на 14 декември 2008 г., представители на двете общества отново се срещнаха, този път във вегетарианския ресторант Кринг. Приятелската среща премина в непринудена духовна атмосфера. Висотата на отправените молитви от двете общности повдиг-

на съзнанието и одухотвори сърцата на присъстващите. Последва кратка музикална програма, изпълнена от страна на Шри Чинмой център като домакин на събитието. Следва лек обяд с постни ястия. И като естествен завършек на тази приятелска среща между двете духовни общества, всеки от присъстващите ученици на Шри Чинмой прочете мисъл на Учителя Петър Дънов, чиято книга Центърът получи като подарък от Бялото братство, а на свой ред учениците на Учителя Дънов прочетоха афоризъм от Шри Чинмой.

Срещата потвърди, че посланието за мир, толерантност и единство, което споделят двете духовни общности, играе и ще изиграе своята роля за световната хармония в Новото хилядолетие!

Урдагати Димитрова

Когато човек изявява любовта си към хората, с това той поставя на изпит Любовта си към Бога. Затова не говорете за своята любов, не казвайте на човека, че го обичате, веднага ще ви поставят на изпит. Каква е тази любов, която трае месеци, години? Любов, която се изменя от външните условия, е човешка. Божията Любов издържа на всички изпитания и условия.

Учителя

Звездата

Астропрогноза

Бъдни вечер е. Просветват пламъчета на свещички, приютили малко светлинка, гирлянди с бляскави играчки, а на върха най-ярко свети винаги една звезда...

Това е украсата за Рождество на целия християнски свят. Толкова сме свикнали с нея, че едва ли някой си задава въпроса какво означава тя. За раждането на Исус знаем от евангелията на Матей и Лука, като само първият с няколко стиха ни предава историята на тримата мъдrecи от Изток, дошли да се поклонят и принесат дарове на Младенеца.

"Защото видяхме звездата му на изток и дойдохме да му се поклоним... И като влязоха в къщата, видяха Детето с майка Му Мария, паднаха и Му се поклониха; и отваряйки съкровищата си, принесоха му дарове: злато, ливан и смирна." (М;2:2; 11)

Съвсем лаконично - три изречения, а ето че символите от това послание две хиляди години по-късно неизменно присъстват в празничната нощ. Зараждащата се светлина в огънчетата, даровете на мъдrecите като златни топки и играчки и най-високо кацнала - Звездата, наречена много по-късно Витлеемска, предвестила раждането на нещо ново, нещо, което ще промени света завинаги, нещо, което заслужава даровете на мъдrecите. Мистериозните влъхви са символ на цялото дохристиян-

ско познание на древните школи от Месопотамия, Египет, Персия, език на което е астрологията. Едва в началото на XX век разчетените древни текстове от библиотеките на Вавилон, Сипар, Ниневия доказоха, че изчисленията им са били безпогрешни. И до днес, с цялата техническа мощ на съвременната наука, Витлеемската звезда си остава една неразгадана загадка.

Коя е тя? - Комета, свръхнова, съвпад на две и повече планети, предава историята на тримата мъдrecи от Изток, дошли да се поклонят и принесат дарове на Младенеца.

Джото

колко от основните версии.

Първи сведения за тълкуване намираме още при Тертулиан (160-220), известен като бащата на латинската теология. Той, както и Ян Хус (1369-1415) свързват явлението с т.нар. парад на планетите. Малко по-късно Ориген (185-254) пише: Най-вероятно е тя да се отнася към тези звезди, които се появяват от време на време. Те се наричат опашати звезди или комети... Същото смята и Йоан Дамаскин (680-780); като комета е изобразена и от флорентинския художник Джото (1266-1337 г.) във

фреската "Поклонението на тримата свети царе".

Известният математик и астролог, приятел на Леонардо да Винчи Джироламо Кардано (1501-1576), обвинен в ерес заради публикуван хороскоп на Христос, изчислил, че не комета, а избухнала свръхнова звезда е могла да бъде видяна през пролетта на 5 г. пр. Хр. в близост до съзвездията Бета Козирог.

Но за най-близка до истината се приема хипотезата на Йохан Кеплер (1571-1630), че съвпадът на планетите Юпитер и Сатурн в съзвездията Риби е легендарното знамение за раждането на Месията. Тази хипотеза и до ден днешен се приема от учените за най-близка до истината. А направените по-късно прецизни астрономически изследвания уточняват, че действително през 7 г. преди нашето летоброене е имало съединение на планетите Юпитер и Сатурн в съзвездията Риби, и то именно както го е изчислил още Кеплер - на 29 май, 3 октомври и 4 декември.

"Защото видяхме звездата му на изток и дойдохме да му се поклоним."

С Витлеемската звезда започва нашето летоброене, новата ера, християнската ни култура. Отдавна превърната в коледен атрибут, тя все пак тихо и неуловимо присъства не само като звезда на елхата, цвете за Коледа или украшение, а като подсъзнателна връзка с далечното знание на мъдrecите и звездите... кацнала най-горе, като надежда за Спасение.

Галина Герасимова

В НАВЕЧЕРИЕТО НА 2009 Г. СМЕ. КАКВА ЩЕ БЪДЕ И КАКВО ЩЕ НИ ДОНЕСЕ?

Звездите обещават да бъде динамична. Наскорото детронираната до планетоид от екип учени планета Плутон влезе в Козирог, където ще остане до 2024 г. Този най-далечен член на Слънчевото ни семейство е носител на дълбоките трансформации, управлява новораждането и смъртта, процесите на осъзнаване на тъмните и скритите страни както вътре, така и вън от човека.

Съзвездията Козирог е знак, който управлява конструкцията, авторитета, амбицията, отговорностите, закони, правила, институции, политика, всичко, с което сме здраво свързани и което ни кара да се чувстваме сигурни.

Плутон е римската версия на Хадес, владетелят на подземното царство. Предстои ни пътешествие до дъното, до символичната смърт на старите и из-

потребност и нуждите на другия, между стабилност и стихийност най-силно ще се усети от родените в последната декада на Дева, Риби, Стрелец и Близнаци. Опозицията е аспект, който ни учи да балансираме две противоположности, да ги приемем, проучим и примирим.

На 27 декември е новолунието в Козирог в съвпад с Марс и не по-малко динамичния Плутон, което ще отключи тъмните, заключени сили и в общото, и в личното ни несъзнавано.

Не е най-спокойното начало на година, за което мечтаем, но както казват китайците: "Това, което не ни убива, ни прави по-силни". Неблагоприятните аспекти могат да бъдат превърнати в благоприятни, ако човек реши да съдейства на процеса на трансформация. С желанието да елиминира ограниче-

лишни модели и трансформирането им в една нова система. Това, което ни доведе Плутона като философия от престома си в Стрелец (1995-2008 г.), сега ще бъде институционализирано. Криза на всички нива ще наложи да се търсят нови концепции на управление, реформиране на администрациите, нови структури във всички аспекти на социума, на енергийни ресурси (подземните са на изчерпване и във физически, и в морален аспект).

До края на октомври 2009-а Сатурн ще се намира в знака Дева и в голямата част от престома си там е в опозиция на Уран в Риби. Това положение на Сатурн изисква перфекционизъм, организираност, ред до вторачване и в най-дребния детайл от една страна, а от друга със същия интензитет Уран, бунтувайки се руши статуквото, елиминира пристрастията и предразсъдъци, провокира нестандартни решения. Може да се очаква и сътресение в държавните структури, стартиране на неочаквани реформи, срив на бюрократични бариери между общество и администрация. Сатурн в астрологията символизира старостта и миналото, а Уран младостта и бъдещето. Тази конфронтация между старо и ново, между лична

индивидуалност и възможности.

А сега добрите новини!

Юпитер - планетата, която символизира широта, оптимизъм, вяра, щастие и късмет, на 5 януари 2009 г. влиза в знака на Водолея - знак на преоткриване на свободата, нестандартните решения, раздяла със закостенелите традиции на миналото и индивидуализма. Това положение на Юпитер ще доведе до създаване на нови граждански движения, свързани с екология, хуманитарни каузи, научни и благотворителни инициативи. Все повече ще осъзнаваме света като едно цяло. Хората ще имат нужда заедно да пътуват, да работят, да отстояват идеите си, да оцеляват. По всяка вероятност ще има някакви реформи в образователната и социалната политика.

Ако можем да обобщим - преминаване през труден период, свързан с разклащане на всичко, което смятаме за стабилно, развенчаване на авторитети, рухване на традиционни политически схеми, повишена сеизмична активност, но и начало на нов еволюционен цикъл с по-осъзнати, по-толерантни, по-търсещи, по-благородни, а също не и по-добри хора.

Галина Герасимова

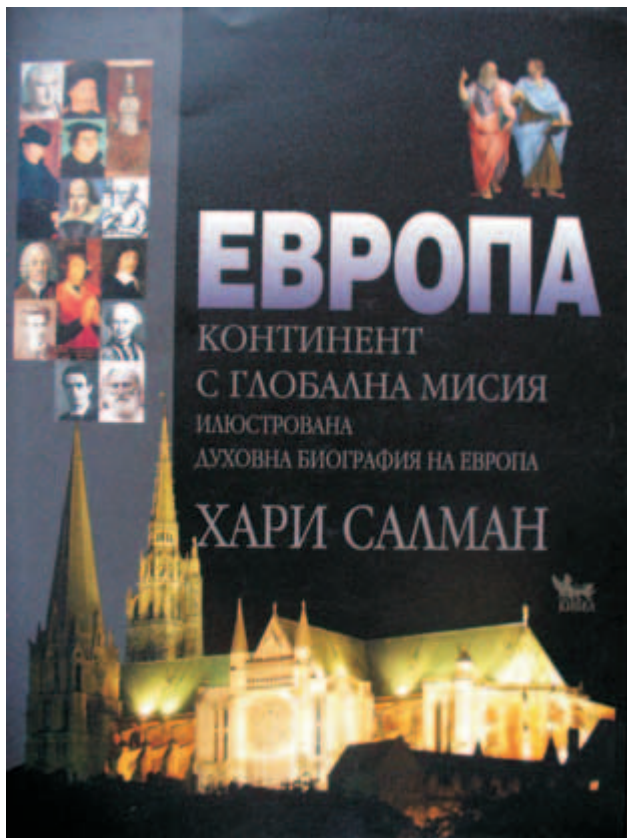

Европа - континент с глобална мисия

(Илюстрирана духовна биография на Европа)

Това е заглавието на новата книга на Хари Салман, публикувана от издателство „Кибее“ на български и английски език, чиято официална премиера се състоя на 6.12.2008 г. по време на Панаира на книгата в София. Авторът е познат на духовните кръгове в България с многобройни лекции и ежегодни гостувания в последните 10 години. Тази богато илюстрирана енциклопедия представлява изследване на европейската история, в което ударението пада върху духовните сили, общества и центрове, явяващи се двигател на историческото развитие.

Според автора човешката култура е образователен проект, при който хората преминават през специфични образователни процеси. Той е ръководен от духовните същества на Слънцето, според езотеричното християнство водени от Христос, които преди новата ера са били почитани като слънчеви богове. Проследяването на историята започва от времето след потъването на Атлантида, което според египетските жреци е станало преди около 12 000 г. Базирайки се на духовните изследвания на

Рудолф Щайнер, авторът описва мистериите центрове и школи, основани от преселниците от Атлантида, които са изпрацали посветени, за да внесат духовни импулси в различни части на континента. Развитието на европейската култура се осъществява в отделни фази, които могат да бъдат сравнени със седемгодишните цикли в човешкия живот. Тези фази продължават около 700 години - един естествен ритъм, проследим в човешката история.

В книгата си дават среща историческа и духовна наука, синтезирана по уникален начин. На 8 декември Хари Салман представи книгата си в Балабановата къща в Пловдив.

Коричната цена на книгата е 85 лв. Ако направите заявки в издателство „Бяло Братство“, тя може да бъде закупена по цена на едро, с 35% отстъпка.

Светла Балтова

Предколедна среща в Благоевград

Чудесен коледен подарък получиха приятели от Благоевград, Дупница и Сандански на 14 декември т. г. В уютна коледно украсена зала на хотел „Кристо“ в кв. „Вароша“ в гр. Благоевград, по покана на приятелите от местната братска група, около 70 съмишленици и последователи на Учителя Петър Дънов можаха да споделят приятни мигове на единение и искрено приятелство. С кратка въспителна част и подходящ наряд водещата Валентина Сотирова създаде чудесна атмосфера за духовна работа.

В „Предколедни срещи за страдание и милосърдието“ въведе присъстващите в основната тема на срещата богословът Константин Златев. Майсторски поднесената лекция - об-

ва. Логичен завършек на това събитие бе братският обяд с приятелски разговори, топли усмивки и обещания за нови приятелски срещи. Благодарим ви приятели!

Елена Кацарска

Ако си умен, добър и чист, ти живееш в Божията Любов. Ако си радостен, доволен винаги, благодарен винаги, помагаш на всички, които имат нужда от твоята помощ и жертваш живота си за една велика идея, за Бога, ти живееш в Божията Любов.

Изгрява Слънцето

от стр. 3

а за силите, на които то е израз. Учителя казва: „Слънцето символизира Бога на физическия свят. То е велик принцип, който дава живот. Слънцето означава любовта на човека към Бога.“ (СДУ, 2722). Текстът на песента към упражнението „Изгрява

на изгрева всеки ден, духовни песни, молитви и Паневритмия около изгрев Слънце, както и размишления, свързани със Слънцето.

В Паневритмията основен споменатото упражнение „Изгрява Слънцето“, се съдържа цял дял, наречен „Слънчеви лъчи“. За него намираме

всичко е Любов! Тя е създала всички неща. Ние сме потопени в нея. Тя иде от звездите, от всеки слънчев лъч, от всеки плод.

Движенията в настоящите упражнения „Слънчеви лъчи“ са взети из самата Природа. Те съдържат в себе си в чист първичен вид слънчевия ритъм. Той е вложен и в музиката им.

Тя упражнения са взети от светилицето на посветените, свалени са от висшите области на Природата.“ (Беинса Дуно, Слънчеви лъчи, 1942 г.)

И не на последно място е добре да се отбележи, че в

Слънцето“ и неговите движения говорят едновременно на своя език за изгриването на новото, Божественото у човека. Както всеки ден Слънцето изгрива и носи живот и растеж за всички живи същества, така естествено е всеки ден в човешката душа да изгрива Божественото. Но това е процес, който протича най-успешно, когато е съзнателен. Учителя е препоръчал съзнателно посрещане

следните пояснения:

„Настоящите упражнения, наречени ненапразно „Слънчеви лъчи“, са именно като предвестници на новия ден, който с тихи стъпки пристъпва към нас; те ни говорят със свой език за красотата му... Човешкото съзнание се пробужда за ново откровение, за ново прозрение в дълбините на Битието, за да долови същината на живота - прозрение за великата идея, че

музикалното творчество на Учителя изобилства образът на Слънцето, като най-забележимо място той намира в цикъла „Химни на Слънцето“.

Ще завършим с още една мисъл на Учителя за светлината: „Най-красивият момент е изгриването на Слънцето. Слънцето представя Божественния живот, който постоянно изгрива в душата“.

Людмила Червенкова
Мирослав Бачев

БОЖИЯТ ДУХ, БОЖИЯТ МИР И БОЖИЕТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ ДА ЗАМЕРТ ЦЯНАТА ЗЕМЯ

ПОЖЕЛАНИЕ КЪМ ЧИТАТЕЛИТЕ НА ВЕСТНИК 'БРАТСКИ ЖИВОТ'
Нека Витлеемската звезда озари душите ни със силата на вечните истини, с хармонията на висшата мъдрост и със светлината на Божията любов. Да си пожелаем през Новата година да направим най-малкото добро, да намерим радостта на истинското приятелство и да пребродим още една пътечка от тези, които са предопределени за ученика. Божие благословение да грее над всички ни.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
Предпечат: Евгени ИВАНОВ e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,50 лв.